

СЪД НА ЕВРОΠΕΪΚΙΤΕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
СЪІРТ ВΗΡΕΙΤΗІЎΑІΣ НА ĢОМΗΡΗΟΒΑL ΕΟΡΡΑСН
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 30/07

19 Απριλίου 2007

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-381/05

De Landtsheer Emmanuel SA κατά Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne και Veuve Clicquot Ponsardin SA

**Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ
ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΤΕΤΟΙΑ ΟΝΟΜΑΣΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ ΣΕ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ**

Η αναφορά, σε ένα διαφημιστικό μήνυμα, ενός είδους προϊόντων και όχι συγκεκριμένης επιχειρήσεως ή συγκεκριμένου προϊόντος μπορεί να θεωρηθεί συγκριτική διαφήμιση

Η οδηγία 84/450/ΕΟΚ για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση δέχεται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τη συγκριτική διαφήμιση την οποία ορίζει ως «κάθε διαφήμιση που κατονομάζει ρητά ή υπονοεί έναν ανταγωνιστή ή τα αγαθά και τις υπηρεσίες που προσφέρονται από έναν ανταγωνιστή»¹.

Εν προκειμένω, η βελγική εταιρία De Landtsheer SA παράγει και εμπορεύεται διάφορα είδη μύρας υπό το σήμα Malheur. Το 2001, λάνσαρε, υπό την ονομασία «Malheur Brut Réserve», μια μύρα της οποίας η διαδικασία παρασκευής έχει ως πρότυπο τη μέθοδο παρασκευής αφρωδών οίνων.

Η De Landtsheer χρησιμοποίησε, μεταξύ άλλων, τις ενδείξεις «BRUT RÉSERVE», «La première bière BRUT au monde», «Bière blonde à la méthode traditionnelle» και «Reims-France» και ανέφερε τους αμπελουργούς του Reims και του Épernay. Με την έκφραση «Champagnebier», η De Landtsheer θέλησε να υπογραμμίσει ότι πρόκειται για μύρα που παρασκευάζεται με τη μέθοδο παρασκευής σαμπάνιας. Επιπλέον, η εταιρία αυτή εγκωμίασε την πρωτοτυπία της νέας μύρας Malheur επικαλούμενη τα χαρακτηριστικά των αφρωδών οίνων και ειδικότερα αυτά της σαμπάνιας.

Στις 8 Μαΐου 2002, η Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) και η Veuve Clicquot Ponsardin SA κλήτευσαν τη De Landtsheer ενώπιον του tribunal de commerce de

¹ Το άρθρο 2, σημείο 2α, της οδηγίας (ΕΕ L 250, σ. 17), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ L 290, σ. 18).

Nivelles (Βέλγιο) με σκοπό να απαγορευθεί, μεταξύ άλλων, η χρησιμοποίηση των πιο πάνω ενδείξεων. Θεώρησαν ότι η χρησιμοποίηση αυτή όχι μόνον είναι παραπλανητική, αλλά και συνιστά αθέμιτη συγκριτική διαφήμιση.

Με απόφαση της 26ης Ιουλίου 2002, το πιο πάνω δικαστήριο υποχρέωσε τη De Landtsheer, μεταξύ άλλων, να παύσει κάθε χρήση της ενδείξεως «Méthode traditionnelle», της ονομασίας προελεύσεως «Champagne» και του δηλωτικού καταγωγής «Reims-France», καθώς και κάθε αναφορά στους αμπελουργούς του Reims και του Épernay και στη μέθοδο παρασκευής σαμπάνιας. Τα αιτήματα της CIVC και της Veuve Clicquot απορρίφθηκαν κατά το μέρος που αφορούσαν τη χρησιμοποίηση των ενδείξεων «BRUT», «RÉSERVE», «BRUT RÉSERVE» και «La première bière BRUT au monde».

Παραιτηθείσα από τη χρησιμοποίηση της ονομασίας προελεύσεως «Champagne» στην έκφραση «Champagnebier», η De Landtsheer άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής κατά το μέρος που αφορούσε τα άλλα στοιχεία της διαφοράς. Η CIVC και η Veuve Clicquot άσκησαν αντέφεση σχετικά με τη χρησιμοποίηση των όρων «BRUT», «RÉSERVE», «BRUT RÉSERVE» και «La première bière BRUT au monde».

Εν προκειμένω, το Cour d'appel de Bruxelles έθεσε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διάφορα προδικαστικά ερωτήματα. Το αιτούν δικαστήριο επιθυμεί μεταξύ άλλων να πληροφορηθεί αν η οδηγία 84/450/ΕΟΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δύναται να θεωρηθεί ως συγκριτική διαφήμιση η αναφορά, σε διαφημιστικό μήνυμα, ενός είδους προϊόντων και όχι μιας συγκεκριμένης επιχειρήσεως ή ενός συγκεκριμένου προϊόντος.

Το Δικαστήριο δίνει καταφατική απάντηση: η αναφορά αυτή μπορεί να αποτελέσει συγκριτική διαφήμιση όταν μια επιχείρηση ή τα προϊόντα που αυτή προσφέρει είναι δυνατόν να προσδιοριστούν ως επιχείρηση ή προϊόντα που το πιο πάνω διαφημιστικό μήνυμα αφορά *in concreto*. Το γεγονός ότι περισσότεροι ανταγωνιστές του διαφημιζόμενου ή προϊόντα ή υπηρεσίες που αυτοί προσφέρουν μπορούν να προσδιοριστούν ως ανταγωνιστές ή προϊόντα ή υπηρεσίες που το διαφημιστικό μήνυμα αφορά *in concreto*, δεν έχει σημασία για να αναγνωριστεί ο συγκριτικός χαρακτήρας της διαφημίσεως.

Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο ερωτά μεταξύ άλλων αν η εν λόγω οδηγία πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι είναι αθέμιτη κάθε σύγκριση η οποία, για προϊόντα που δεν έχουν ονομασία προελεύσεως, αναφέρεται σε προϊόντα που έχουν ονομασία προελεύσεως. Συγκεκριμένα, μία από τις προϋποθέσεις της οδηγίας για να είναι θεμιτή η συγκριτική διαφήμιση είναι, για τα προϊόντα που έχουν ονομασία προελεύσεως, η διαφήμιση αυτή να αναφέρεται σε κάθε περίπτωση σε προϊόντα που έχουν την ίδια ονομασία.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει εν προκειμένω ότι αποτελεί πάγια νομολογία ότι **οι προϋποθέσεις που τάσσονται για τη συγκριτική διαφήμιση πρέπει να ερμηνεύονται με τον ευνοϊκότερο τρόπο για τη διαφήμιση αυτή**. Επιπλέον, διαπιστώνει ότι μία άλλη προϋπόθεση της οδηγίας για να είναι θεμιτή η συγκριτική διαφήμιση είναι η διαφήμιση αυτή να μην προσπορίζει αδικαιολόγητο όφελος από τη φήμη ενός σήματος, μιας εμπορικής επωνυμίας ή άλλων διακριτικών σημείων ενός ανταγωνιστή ή από την ονομασία προελεύσεως ανταγωνιστικών προϊόντων. Κατά το Δικαστήριο, η αποτελεσματικότητα της επιταγής αυτής θα διακυβευόταν εν μέρει αν εμποδιζόταν η σύγκριση των προϊόντων που δεν έχουν ονομασία προελεύσεως με άλλα προϊόντα που έχουν τέτοια ονομασία.

Το Δικαστήριο εκτιμά ότι, όταν πληρούνται όλες οι άλλες προϋποθέσεις για το θεμιτό της συγκριτικής διαφημίσεως, θα ήταν αδικαιολόγητη και δεν θα μπορούσε να νομιμοποιηθεί από τις διατάξεις της οδηγίας προστασία των ονομασιών προελεύσεως που θα είχε ως αποτέλεσμα

να απαγορευθούν με απόλυτο τρόπο οι συγκρίσεις προϊόντων που δεν έχουν ονομασία προελεύσεως με άλλα προϊόντα που έχουν τέτοια ονομασία². Το Δικαστήριο συνάγει ότι **δεν είναι αθέμιτη κάθε σύγκριση η οποία, για προϊόντα που δεν έχουν ονομασία προελεύσεως, αναφέρεται σε προϊόντα που έχουν τέτοια ονομασία.**

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: FR, BG, CS, DE, EN, ES, EL, HU, IT, NL, PL, PT, RO, SK, SL

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=EL&Submit=rechercher&numaff=C-381/05>

Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

*Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna Angelidis
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674*

² Ειδικότερα, πρόκειται για το άρθρο 3α, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας.